

шивачъ, той ѝ далъ слѣдния съвѣтъ: „Тази вечеръ не заключвай спалнята си и, когато мжжътъ ти заспи, моитѣ служащи ще му вържатъ краката и ржцѣтѣ, ще го задигнатъ и ще го хвърлятъ въ една дълбока рѣка“.

Този планъ зарадвалъ прѣмнога младата жена. Нещешъ ли оржженосецътъ на царя чулъ този разговоръ и понеже билъ добъръ приятель на нашия младъ човѣкъ, открилъ му цѣлия заговоръ.

„Ще се приготвя и азъ, отговорилъ той, тѣ ще намѣрятъ на вратата това, което никога не сж очаквали!“.

Когато настѣпила нощъта и царицата се увѣрила, че мжжътъ ѝ е дълбоко заспалъ, тя станала съвсѣмъ полекичка и отворила вратата. Но шивачътъ, който се приструвалъ че спи, извикалъ съ грѣмливъ гласъ: „По-скоро, момче! довърши тази джелетка и уший тѣзи панталони или сега ще ти скжсамъ ушитѣ! Азъ убихъ седемъ само съ единъ ударъ; азъ погубихъ двата гиганти; азъ хванахъ ликорната и завладяхъ глиганътъ! — та сега ли ще се страхувамъ отъ тѣзи, които се приближаватъ до вратата ми?“.

Служащитѣ, които не бѣха чували до сега тѣзи думи, страшно се изплашиха и хукнаха да бѣгатъ, колкото ги крака държатъ.

Оттогава никой и никога въ царството не помисли да се обявява противъ младия шивачъ, който мирно си живѣ до края на своя животъ.

Прѣведе отъ френски Ив. Попова.

